

Verslag reis april 2013.

1. SHA

Op het vliegveld van Bagdogra worden we opgehaald door G.S., het hoofd van de school en Samjyor, een van de jongens van Dr. Grahams. Samjyor heeft dit jaar zijn klas 12 (VWO) eindexamen gedaan. Inmiddels heeft hij de uitslag binnen, met 72,5% is hij goed geslaagd maar heeft hij wel een veel lagere score behaald dan hij had verwacht (in eerdere jaren scoorde hij altijd zo rond de 90% aan het eind van het schooljaar) en hij is daar wel enigszins teleurgesteld over. Hij wil gaan studeren aan Delhi University (sociologie) en volgens zijn class teacher moet dat ook met deze uitslag mogelijk zijn. Ook kreeg hij op Dr. Grahams nog de prijs voor de "best allrounder" en de "progress prize", al met al niets om je voor te schamen, zeker als je weet wat zijn achtergrond is. Samjyor geeft nu les op SHA, net als alle andere oudere kinderen als ze even enige tijd geen school hebben. Wij zagen ook Nimphuti en Rha Tsering dit met veel enthousiasme doen. Onderweg horen we alle nieuwtjes. Sushila is niet meer op school want te vaak ziek, waarschijnlijk heimwee, Diki Ongmu gaat nu naar DPCA (de school waar wij vroeger als vrijwilliger hebben gewerkt) en Phurkit begint aan klas 12 op de government school maar maakt zich zorgen over haar examen volgend jaar omdat er geen teachers zijn voor de exacte vakken. Rinchen heeft net examen gedaan voor klas 12 (inmiddels hebben we gehoord dat ook hij is geslaagd, maar ook hij met een veel minder resultaat dan we hadden verwacht) en wil in Gangtok naar college. Samten wordt volgend jaar aangemeld voor het leger, hij kan dan gewoon zijn klas 10 voortzetten en tegelijk een praktische opleiding krijgen. Ook gaat hij dan geld verdienen zodat hij zijn familie (extreem arm) kan onderhouden. Ik kijk daar een beetje vreemd tegen aan maar volgens G.S. prima, ook omdat Samten niet een echt studiehoofd heeft.

Weerzien met de kinderen als gebruikelijk: hartverwarmend.

2. Hoeveel kinderen helpen wij?

Voor de statistiek: We hebben nu 72 kinderen op school, verdeeld over 7 klassen vanaf nursery. 55 kinderen intern van wie er 10 naar de plaatselijke government school gaan. Dan zijn er nog 9 die naar Dr. Grahams Homes gaan, 7 naar de Tribal School (Eklavya Model Residential School) en 2 naar de nieuwe girls school. Daarnaast worden in het noorden, de school in Dzongu (Mayel Lyang Academy), nog 21 kinderen gesponsord. Samen met Sangdup en Enjay die dit jaar afstuderen en Samjyor en Rinchen die naar college gaan, totaal 125 kinderen.

3. Bezoek Dzongu

Ik vertrek met Loden en een grote tas vol kleren naar Dzongu. Bij de ambtenaren waar ik me meld voor een permit, in Mangan en drie uur rijden vanaf Gangtok, ontdek ik dat ik Mieke's paspoort bij me heb, onze paspoorten ergens verwisseld. Mieke is in Gangtok gebleven. Gelukkig kent Loden hier iedereen en tillen ze er niet zwaar aan, ik mag door. Loden heeft steeds meer problemen om goede onderwijzers te vinden in deze uithoek en overweegt paters in te schakelen, onder voorwaarde dat ze de kinderen niet proberen te bekeren. Hij heeft al met een aantal ouders gesproken en die schijnen er positief tegenover te staan vanuit het idee dat de beste scholen geleid worden door kerkelijke organisaties. 's Avonds ontmoet ik Sangdup die in Mumbai studeert en hier is voor een stage. Hij verwacht deze zomer klaar te zijn. De volgende dag nog een klein cultureel programma, vanwege de regen binnen. Altijd leuk.

4. Dr. Grahams Homes

Samjyor vergezelt ons naar Dr. Grahams Homes waar we een afspraak hebben met de Principal, Mrs. Peacock. Om te praten over onze leerlingen, over wie ze uiterst tevreden is, maar vooral voor Samjyor die de school gaat verlaten en naar een goed college moet. Vier van de door ons gesponsorde kinderen (Rha Tsering, Lemit, Nimphuti en Pemkit) hebben dit jaar hun klas 10 examen gedaan en moeten beginnen met studiekeuzes maken. Inmiddels hebben wij gehoord dat zij allemaal zijn geslaagd. Mrs. Peacock dringt erop aan dat ook zij bij haar langs komen voor advies over hun toekomst. We zullen het doorgeven maar weten ook dat ze een beetje bang voor haar zijn ...

5. Inner Wheel

In Gangtok hebben we een gesprek met de dames van Inner Wheel, inmiddels een zelfstandige serviceclub, voorheen alleen voor de partners van Rotarians, maar nu kan iedereen lid worden. Dankzij Mieke's moeder en omdat we dachten dat vrouwen wat praktischer qua hulp zijn dan mannen, hebben wij contact met hen gelegd. Dat bleek te kloppen. Het bleken actieve en goed opgeleide dames te zijn die graag willen helpen. Zij gaan bijvoorbeeld een matron en een qualified teacher voor ons proberen te vinden en zijn van plan de school te bezoeken. We houden contact.

6. Tribal School

Het was ons niet geheel duidelijk hoe groot de manifestatie zou zijn. Bij aankomst worden we met gejuich begroet, door 250 kinderen die al anderhalf uur in de brandende zon op ons wachten. We schamen ons diep omdat wij zo laat aankomen. Gelukkig arriveert na ons nog een lid van het school committee. Het is leuk om Kursongkit te zien die als eerste op deze school kwam na zes jaar SHA. Ze is een van de speakers en verrast ons door haar perfecte Engels. Samjyor had al verteld dat zij zich grote zorgen maakte over haar studie, volgend jaar doet ze examen voor klas 12 en moet nu eigenlijk al kiezen welke richting ze uit wil. Als we haar vragen wat ze wil worden zegt ze aarzelend lerares maar bij enig aandringen dokter. Blijkt dat lerares goedkoper is en dat haar vader geen doktersstudie kan betalen. Wij beloven dat wij haar zullen helpen. Zij eindigde het afgelopen jaar als tweede in haar klas in de "bio science stream" met 92.4 % (op 100).

We hebben ook een cassette met alle Harry Potter boeken meegenomen als geschenk aan de school. Bij alleen het tonen van de doos gaat er een oorverdovend gejuich op: blijkt waanzinnig populair en de drie boeken die er zijn, zijn bijna stukgelezen. Spreken af met het hoofd van de school, Mr. Yonzone, dat hij ons op de hoogte houdt van de vorderingen van "onze" kinderen.

Voor foto's van dit bezoek klik hier.

Jannie Langbroek, mei 2013